

Luật nghiệp quả

Sharon Salzberg
Diệu Nguyệt dịch

Đây là bài thứ 3 trong đoạn văn trích trong quyển "Từ bi - Một nghệ thuật cách mạng để sống hạnh phúc" (*Lovingkindness - The Revolutionary Art of Happiness*) của bà Sharon Salzberg.

*The law of
karma*

Luật nghiệp quả

There is no reason for a feeling of separation from anything or anyone because we have been it all and done it all. How then can we feel self-righteous or removed from anyone or any action? There is no spot on this earth where we have not laughed, cried, been born and died. So in some sense, every

Chúng ta không có lý do gì để phải có cảm giác xa cách với bất cứ một việc gì hay một ai bởi vì chúng ta đã từng là tất cả và đã từng làm tất cả những điều đó. Làm sao chúng ta có thể tự cho là mình lúc nào cũng đúng hay được loại trừ không giống một ai đó hay không hề làm một hành động nào đó? Không có một chỗ nào trên trái đất này mà chúng ta đã không cười, khóc, sinh ra và chết đi. Vì vậy ở

single place we go is home.

Every one we meet we know. Every thing that is done we are capable of. That is why we do not hold an understanding of karma in a narrow way. It is an extremely vast vision of life. If at a given moment we experience the fruits of a past action, whether wholesome or unwholesome, our experience is the experience of all beings. If we see an experience happening outside ourselves, we understand that this also is our experience, as in a dream when every character is some reflection of our own mind.

If you do not feel any resonance with this teaching about many lifetimes, you can still understand this radical non-separation from all

một khía cạnh nào đó, mỗi nơi mà chúng ta đi qua đều là nhà.

Mọi người chúng ta gặp chúng ta đều có quen. Mỗi việc đã được làm ta đều có khả năng làm điều đó. Đó là lý do tại sao chúng ta không được hiểu nghiệp quả một cách hạn hẹp. Nó là một tầm nhìn vô cùng rộng rãi về cuộc đời. Nếu trong một giây phút nào đó mà chúng ta phải hái cái quả của một hành động trong quá khứ, cho dù là quả lành hay dữ, kinh nghiệm đó của chúng ta chính là kinh nghiệm của tất cả chúng sinh. Nếu chúng ta thấy một kinh nghiệm xảy ra bên ngoài chúng ta, chúng ta hiểu rằng đây cũng chính là kinh nghiệm của chúng ta, tựa như trong một giấc mơ mà trong đó mỗi một nhân vật đều là phản ảnh của tâm chúng ta.

Nếu bạn không cảm nhận được giáo lý về nhiều kiếp sống này, bạn vẫn có thể hiểu được tính chất rất căn bản này về việc con người không thể tách biệt ra khỏi mọi

who are and all that happens by looking within. Whether or not you believe in rebirth, you can see that all states exist within you. You do not need to feel separate when they arise within you; you do not need to be afraid. And you do not need to feel separate when you see them outside of yourself, either; all of it is just reflecting the mind with all of its possibilities. No matter what happens, inside or outside, no matter whom you meet, all of it is just another way of seeing yourself.

Many years ago I was nursing student, and in one of the hospital training periods an abused child was brought in, with her abusive mother. There were about thirty nursing students present, plus hospital staff. The students and staff predominantly

con người đang tồn tại và mọi việc đang diễn biến bằng cách nhìn vào bên trong con người bạn. Cho dù bạn có tin vào luân hồi hay không, bạn có thể thấy tất cả những trạng thái đang xảy ra bên trong con người bạn. Bạn không cần phải cảm thấy tách biệt khi chúng xảy ra bên trong bạn; bạn không cần phải sợ hãi. Và bạn cũng không cần phải cảm thấy tách biệt khi chúng xảy ra bên ngoài bạn; tất cả chỉ phản ánh cái tâm với tất cả mọi thứ mà tâm có khả năng tạo ra. Cho dù bất cứ điều gì xảy ra, bên ngoài hay bên trong, cho dù bạn gặp bất cứ ai, tất cả cái đó chỉ là thêm một cách khác mà bạn tự nhìn chính mình.

Cách đây nhiều năm tôi đang là một sinh viên y tá, và trong một buổi thực tập tại bệnh viện, có một đứa trẻ bị bố mẹ ngược đãi được mang vào săn sóc cùng đi với bà mẹ đã ngược đãi nó. Lúc nó có mặt khoảng 30 sinh viên y tá và các nhân viên bệnh viện. Các sinh viên và nhân viên đa số đã đối xử với bà

related to the mother with coldness and aloofness, as though to say "Oh you beast way, how could you have done a thing like that?" Later that day, as the nursing students were gathered, someone made a comment to that effect. I responded by saying, "Well, I could understand doing something like that. I've seen impulses of rage and fear and frustration arise in my mind that could motivate such an awful act. I'm confident I would not do it, because of gifts, such as awareness, that I can bring to bear on that moment, but I don't feel so absolutely, unutterably separate from that mother". Once I had said that, thirty pairs of eyes turned to me and there was complete silence. I sat there wondering, "Did I just say the wrong

mẹ một cách lạnh nhạt và cao ngạo, như thể muốn nói "Ồ, cách cư xử của bà thật là thú vật, làm sao bà có thể làm một điều như vậy được?". Cùng ngày sau đó, khi các sinh viên y tá tụ họp lại, có người phê bình với một cách tương tự. Tôi đã trả lời, "Ồ, tôi có thể hiểu được tại sao bà ta làm như vậy. Tôi cũng đã từng thấy những cơn giận dữ, sợ hãi và tức bực nổi lên trong trí óc tôi mà có thể đưa đến một hành động khủng khiếp như vậy. Tôi chắc chắn là tôi sẽ không làm điều đó, bởi vì tôi có những khả năng, như sự tỉnh thức, mà tôi có thể sử dụng để chịu đựng những giây phút như vậy, nhưng tôi cảm thấy không hoàn toàn tuyệt đối khác xa với bà mẹ đó". Sau khi tôi nói điều này, ba mươi cặp mắt đã quay về phía tôi và mọi người hoàn toàn im lặng. Tôi ngồi đó và tự hỏi, "Có phải tôi đã nói sai điều gì chẳng?". Nhưng hiển nhiên rằng cho dù cả nhóm có phật lòng, thì đó vẫn là sự thật.

thing?". But it was clear that although it may have upset the group, it was nonetheless the truth.

Having some intuitive sense of karma - an understanding that our happiness and unhappiness depend on our actions, and that therefore we are ultimately responsible for our fate - shifts our life into a place of empowerment. If we understand that all things, all things whatsoever, arise due to a cause, then we understand safety. Thus, when we see suffering, conflict, danger, pain or a problem arise in our life, we do not merely try to eliminate it. Rather, we courageously change the conditions that provide the ground for its arising and that support or

Có một ý thức trực giác về nghiệp quả - một sự hiểu biết rằng hạnh phúc, và bất hạnh của chúng ta tùy thuộc vào hành động của chúng ta và vì vậy chúng ta hoàn toàn chịu trách nhiệm về định mệnh của chúng ta - điều này đã đặt cuộc đời chúng ta trong một vị trí có sức mạnh. Nếu chúng ta hiểu rằng tất cả mọi thứ, tất cả không chừa một việc gì, đều xảy ra do từ một nguyên nhân thì chúng ta sẽ hiểu thế nào là an toàn. Như vậy, khi có một sự đau khổ, mâu thuẫn, hiểm nguy, đau đớn, hay một vấn đề xảy ra trong cuộc đời chúng ta, chúng ta không chỉ đơn thuần tìm cách tiêu diệt nó. Tốt hơn là chúng ta nên can đảm thay đổi những điều kiện tạo môi trường cho việc đó xảy ra và nuôi dưỡng hay duy trì sự tồn tại của nó.

*maintain its
existence.*

Source: **LotusNet Production**, <https://www.lotuspro.net>

[\[Main Index\]](#)

*Last updated: 21-12-
1999*

Web master:

binh_anson@yahoo.com
binh_anson@hotmail.com